

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65 »
Un any.....	2'50 »
Per dotzenes.....	0'45 »
Núm. a atrassats des 2.º tom...	0'06 »
Id. id. des 1.º tom...	0'07 »

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÈ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fòra Palma. Dins Mallorca.	{ 3 mesos.... 0'85
	{ 1 any..... 3'25
Dins Espanya.	{ 3 mesos.... 1'00
	{ 1 any..... 3'50
A Ultramar y s' Estrangè...	{ 3 mesos.... 1'50
	{ 1 any..... 5'00

UN ARRENDAMENT.

(ACABAMENT.)

Passaren anys. És senó, content y alegre; perque aquell arrendadó, quant hey anava a cassá no 'l deixava está de pèus, y tenia bòn cuydado d'enviarli a Ciutat ses primicies de tot. Ses primeres figures flòrs, es primé brossat, es primers reyns, ses primeres olives pensides eran p'es senó; sense contá amb qualque paneret de figures de mòro per Nadal, ó un ramell de magranes aubás per Tots Sants, pè-sols y faves tendres pe sa Corema; y lo milló de tot, que totes ses tèrses li eran entregades amb tota puntualidad y en bòna moneda d'òr sonant. S'arrendadó de cad' any més gras y més forrat. May li venia a un milená de duros y es pèl li lluhia de lo més.

¿Y còm heu feya? direu vòltros. ¿Còm heu feya? Es senó no heu sabia, ni era capás a veureu, però es missatges que eran els qui més enterats n'estavan, callavan perque los convenia es callá. ¡Ja heu crech! manco feyna y manco es-crúpols per part de l'amo, los tenian alegres y contents. Qui s'en temia més que ningú era sa possessió mateixa. Passavan ses auveyes per un parat veynat d'un camí y feyan caure quatre pedres des parat, allá es quedavan perque les trobassen ses ròdes des carro de parey carregat de garròves y amb sos sodròchs n'hi n cayguessen unes quantes que se cuydava d'arreglégá es primé que passava. Passavan ses égos per dins s'ametlerá per adressá, y mossegada per aquí, estirada per allá, afollavan mitja dotzena d'ametlerets tendres, y aquella falta ja no bastavan anys per remediaria. Es llauradós amb sa rèya arrancavan pedres de devall terra que se quedavan nadant demunt, y còm ningú es cuydava de llevarlès dins poch temps ja hey véren més pedres que terra.

Si sa viña havia mesté tres rèyes per fruytá bé, ja li bastavan dues; y per altre part sa podada que li donavan era sa més apropòsit perque lo qu' havia de

fé en deu anys heu fés en cinch, maldament tornás véya abans d' hora. Dins es sementés s'hi havia posat gram y altres herbes dolentes perque ses llaurades havian anat còmsevuya y perque l'amo los estalviava es jornals d'entrecavá y metjencá. ¿Però l'amo, qu'era es perjudicat amb aquestes còses, d'hont treya es doblés? tornareu demaná vòltros. Los treya de sa feyna qu'estalviava; des manco nombre de missatges qu'hey tenia; de que no gastava amb fems, perque sabia que l'amo véy no los havia plant en es lloch, y sa conró y calentó que duyan ses tèrres de véy, les aguantaria fruyteres tot es temps qu'ell hey estigués; de qu'hey tenia més bestia que no li correspondia per podé vendre més porchs s'estiu, y més poltros a sa fira de Maitx, y més xòts per a Pasco; y no feya cas de que palassen ses garrigues y de que sa rama d'els arbres fruytals li fésen ofici de pastures, y es fems que feyan, qu'haurian pogut remediá en part aquest perjudici los treya fòra des lloch y los venia a bòn preu; de que ses podades y esporgadas que feya eran més gròsses que no correspondian, y venia sa lleña, y desyara hey queya qualque arbre d'amagat des senó; y a la fi de tantes parts, qu'un que no sia pagès no sap ni veu, que replegades feyan que pogués fé sa renda aumentada y que li quedás encara una bòna tayada per éll; perque molts de poch fan un molt, còm diu s'adagi, y moltes mosques malan un ase.

Quant ja estava per acabarsé s'arrendament, aquest amo que sabia molta lletra menuda, pensant que no li convenia qu'un altre li destapás es seus defectes, va procurá imbuhi a n'es senó que prengués es lloch per conta séu y axí li donaria més trèta, perqu' a sa renda de sa possessió li afegiria sa part de ganancia del amo, oferintse a servirli de majoral.

Es senó amb aquesta proposició va veure el Cèl ubèrt perque còm es gastos no havian anat a manco, ses mil y quatre-centes ja no li bastavan per gastos ni per interessos, y pensava ja en so trobarne un que n'hi n fés dos mil lliures. Y sense més reflexioná la va acceptá totduna.

L'amo, es día que se trobá de majoral s'acabá de forrá del tot, perque passava es contes axí còm volia; y se va sèbre compòndre de manera qu'amb s'escusa d'aná a viure amb un fiy séu que s'era casat y tenia arrendada una possessió d'enfòra, y l'havia mesté per dirijirló ara qu'era jove, conseguí es retirarsé de Son Aubarchoch sense fé cap mal papé ni enemistarsé amb so senó.

Quant Don Tòni se trobá tot sòl, volgué fogí de mails de-caps y resolgué arrendá de nou sa possessió; mes, per més que fés no va trobá ningú que n'li oferís més de setcentes lliures, tant derrotada estava després de sis anys de nou arrendament y d'un que l'havia duyta per conta séu; y aqella mudada d'amo va essé causa de qu'es senó fés uy y no tengué altre remey per sortí des fanch qu'es d'establirla per cortarades a tant de censal cad any, y veurerla tròssos; y en poder des pagesos de la vila d'allá pròp aquelles tèrres y garrigues ahont éll tan bònes cassades hey havia fètes.

Y es senó que tan bòn Notaris tenia may havia vist ni reparat que ningú s'en dugués gens de terra ni que li arrancassen cap figuera ni cap ametllé, ni que l'amo ó es majoral fés res que no pogués fé, segons sa consciència d'es senó.

El qu'un amo estimi un lloch y s'en cuydi còm si fós séu pròpi, es una còsa que val molt y que no es paga may ni se té en conta; y si calculám es beneficis qu'axò dú a n'es senó son de molta d'importancia.

Un bòn amo pensa en tot y procura fé ses feynes sense perdre gens de temps amb so aná y vení. Es llevá una pedra de dins un sementé quant passa per allá no li dona cap gasto, y li proporciona quatre ó cinch espigues més de blat. Y si hey tengué qu'envia un homo a llevarla l'hauria de pagá y no li treuria es gasto.

Y qui diu d'axò diu de cent mil feynes que fètes en temps y ocasió donan bòn resultat, y fètes fòra temps en lloch de doná ganancies donan perjudicis. En matèria d'agricultura lo poch es molt y s'ocasió es es tot.

Qui té carretó y vòl aná assegurat es mesté que cerch un bòn cavall y de tota confiansa maldament li còst més qu' un altre y que no li fassi fé cap escés. Qui vòl menjá bé ó está ben servit es necessari que no es fíhi de qualsevòl y que tenga un bòn cunyé ó un bòn criat encara que li haja de doná sa soldada més crescuda qu' a un altre y que li haja de gordá cèrtes contemplacions. Qui vòl qu' es jornal li réti es precis que cerqui un jornalé sá y que li don bòn menjá y bòn ví perque tenga més fòrsa y que no n' abús. Ara sa tèrra es lo mateix. Es día qu' un señó tròba un amo que mir per éll y estim ses séues còses, aquest amo no es pagat may á cap prèu.

PEP D' AUBEÑA.

CRÓNICA CURIOSA

SOBRE SES CÒSES QU' HAN ESTADES SUPRIMIDES
Y SUSTITUHIDES PER ALTRES DE MILLÓS
DURANT EL PRESENT SIGLE.

Es una veritat que pareix una mentida s' existència de cèrtes persones de tan bòn temple y de tan gran fetja, que no son capasses de llevarli s' humó totes ses calamitats d' aquesta vall de misèries.

Un des qui gòsan amb tota plenitud aquest dó, es el sen Tòni Xigala.

Aquest homo ja du demunt s' esquena coranta nòu anys y tres mesos; está condecorat amb sa creu del Sant Matrimòni; té set infants, una sògra, y dues germanes ties; y apesá qu' amb tot aquest carro-portal n' hi ha per tirá es barret en es foch y fogí correns, éll conserva un humó á tota pròva; y aprofita es ratos perduts, encara que poch, en compòndre una memòria de ses còses que s' han suprimides durant el sigle actual y ses que les han sustituhides còm á més profitoses.

Lo qu' es à l' hora d' ara ja té es trabay molt adelantat. No l' volia trèure à ròtlo fins qu' estaria llest; però jò, còm som molt amich séu, li he arrebassat s' òbra, per sa gola de *maparlé* demunt L' IGNORANCIA tal còm la té avuy en día, y es la siguent:

«Primera. Es carros de ròda plèna, arreconats per dolents, perqu' eran uns mata-bisties, y ses flastomies que feyan tirá en es carretés alsavan terreta dins es camins. Aquestes bestiotes han estades sustituhides per ses diligències y es carrils que son molt millós.—Ben fét; si fan d' aquí envant ménos víctimes.

Segona. Es lluquets, aquests éntes qu' apesá d' está estimats á cinquanta lliures cadascun, tenfan s' inconvenient d' havé de menesté sa compaña des foch per produhí llum; y en el día s' es

mesté tení llum aprontat perque son molts es cassos que se presentan més foschs qu' una boca de llop. Aquestes antigayes han estades sustituhides p' es mistos, per aquesta llum *portátil* que basta sa voluntat des més rustich, per ferli produhí sa llum per sí sola; basta que diga *Fiat lux*, y sa llum queda fèta y en son podè.—Ben viuguts sian es mistos; si es lladres no 'ls empran per aná á robá.

Tercera. Ses plomes d' *ave*; aquestes *mediums*, (còm diria un espiritista,) de sa literatura antiga arreconades després de tants d' anys de servici y d' havé estat s' emblema de sa civilisació. Es séu substitut son ses plomes d' acé; perqu' en primera, si aquelles venían amb trempa aquestes vénen trempades y fan més bòn servici à n' es literato, poeta, escrivá y comerciant; comensant p' es Juanitets que comènsan à escriure qualque carteta à ses séues Loles, fins en es nins que fan palos dins ses escòles.—Benhajan aquestes plomes; si no serveixen à qualque escritó per fé articles de piñòl vermey y una qu' altre poesia à algun poeta que per sentir-la no mos hajam de posá unes oreyes manllevides.

Quarta. Es mirinachs de ses dònnes; d' aquest emblema de s' estuferá y des pavo real, que tant de ròtlo feyan dins sa societat, però que tenían s' inconvenient de no tení entrada dins molts de llechs ahont desitjava entrá aquesta mitat des género humá. Sa substitució ha consistit amb uns vestits prims y allanguits, qu' algun critich diria vestits de *fura*. Lo cèrt es, que d' ensá que ses *Venus* y ses *Mariquitas* duan aquests vestits, s' afican per tot còm à *fures*; ó sinó, ¿no veym dònnes dins es congrés? ¿no n' veym de metgesses, telegrafistes y de missères dues vegades?—Está molt bé; si qualque vegada no donan à un malalt *palo* per horxata, y si es telégrafo no mos dona que cavilá.

Quinta. Es calsons amples de pagés; d' aquest emblema de s' houradés antiga que tant de temps taparen ses cames en es nòstros antepassats. Sustituhits son en el día p' es calsons de cames de fabiòl, perqu' aquells s' havían fets inserbibles, y vos diré perque: enseguida que s' homo surt de dins es draps, que comènsan à amollarló dins sa societat, es lo mateix que si l' amollassen dins una plassa de tòros. Ara pòsen es matrimòni civil; envant à cas Judge Municipal! Ara l' han llevat; ¿no hey tornem pús! *Tum-tum...* ¿qu' es axò? sa contribució, industria, consums y altres herbes; já pagá; si no tenim doblés, à cercarné! Se mòr un individuo de sa familia, ¿correns à n' es Judge, à n' es Vicari, à n' es Metge, à n' es Fossé, à n' es Notari!.... ¡Ay, ay! ¡bòns estariam per dú calsons antichs!... ¿Heu vist may cap torero que se present dins sa Plassa amb sos calsons amples? Ydò, nòstros som iguals.—Ben arribats sian es calsons estrets; si

mos deixen viure amb la quinta part de pau en que vivían es nòstros avis.

Sèsta. Sa paraulòta *robá*, aquest moltan farest, que feya retumbá ses oreyes, que deshonorava al qui l' practicava. S' ha sustituhida per sa paraula *irregularisá*, y, ¿qui no veu que sona molt milló? Si aquella paraula volia dí llevá des vent qualque còsa d' una persona, aquesta no més vòl dí llevarley de s' oratge; si aquella volia dí *escamoteo*, aquesta no vòl dí més que *fujam*.—Vengan empèlts; sòls que sian des mateix arbre.

Sèptima. Ses dobles de vint, es duros de vintivuyt y mitx, ses pessetes columnaries y ses catalanes; després de tant de redolá y constituhí es verdadés homos de pessetes, s' els ha dit *¡fuera!* per rànçies. Han vengut à sustituhirlés el nòble y generós papé; de diferents Banchs, de distints colors, y de varios valores.—Bòn vent p' es papé; si sa nòstra felicitat ha de fé.»

Fins aquí es es conta del sen Tòni Xigala.

Comensèm, ydò, nòstros bònns ignorants, à aprofitarmós d' éll, y en tení s' òbra més adelantada, ja li pegarèm un' altre uyada.

Basta per 'vuy.

MESTRE GRINOS.

À N' AYNÀ.

Entre ca-méua y ca-téua
Hey han sembrat un passeitx...
D' hivèrn te veitx Ayna méua,
Però d' estiu may te veitx.

S' estiu que vesteix de fulla
Als arbres y els alimenta
A mí de vista 'm despulla
Y 'm fa morí d' una lenta,
Sense veure 't cap moment.
¡Ah, estiudò dolent!
Que de fulles vésts els arbres;
Fuitx rebent.

S' hivèrn desd' es méu balcó
Totduna de sortí es sòl,
Te vèya obrí es finestró,
Te vèya espolsá es llansòl.

Te vèya també al mitx día.
Da heure à sa cadernera,
Te vèya à l' Ave Maria
Encendra sa llumanera:
Quant l' apagaves, també.
¡Ah, Jané, Jané!
Torna prest per torná à veure
Lo méu bé.

Més are hey ha devant mí
De tronchs y fulles la mar,
Sense un petit foradí
Per hont te puga ainar.
D' els arbres el moviment
Mòu tan confusa remó

Que per molt qu' escolt may sent
Si canta alegre cansó
Sa téua vèu celestial.
¡Ah, gargal, gargal!
¿Còm no vens prest á curarme
Lo méu mal?

¿Còm no vens à enmalaltí
D' aquests arbres el fullatge,
Y que torn gròch, y à la fi
Cayga sèch devant l' oratje;
Y véja en tèrra solades
De fulles sense llecó,
Y en fassen gròsses flamades
Ets atlòts des carreró
Es vespres de molt de fret?
¡Ah, ventet, ventet!
Bufa fórt, deixa d' els arbres
Es tronch nèt.

Per entre ells, sa méua Ayneta
Altre vegada veuré,
Riure amb sa cadernereta
Sa séua vèu sentiré.
Y li tiraré besades
Que rebrá de mil amors,
Y amb jutipiris y uyades
Passarém un temps ditxós
Fins que torn Pestiu sotil.
¡Ay, Abril, Abril!
Més lluiy te voldría veure
Que l' any mil.

PEP D' ACBEÑA.

CLASES D' AMETLES QUE SE CONEIXEN A MALLORCA
Y FRUYT QUE FAN.

Noticia facilitada per Don Aleix Llull y Galmés
de La Plana, son colector y observador.

Número d' ordre.	NOM	D' HONT SURTAN	PUNT	Kilogs. de bassó que dona cada cordera.
1	Bèch de Còrp.....	can Morell de Sollerich	21	
2	Pinòl d'oliva.....	Id. id.....	21	
3	Famelles.....	Caç. Capitá des Plá de na Tesa.	19	
4	Corbelles.....	Lloseta.....	18	
5	D' En Bò.....	Vinagrella.....	17	
6	Avellanetes.....	Ervissa.....	17	
7	Verderetes.....	Porreras.....	17	
8	Pinòl de préscch, redones.	Vinagrella.....	17	
9	D' En Bassa.....	Cas Concos.....	16	
10	De s' hostalet.....	Hòrta de Palma.	16	
11	Llises.....	Son Empalme, Buñola.	16	
12	De la Mare de Deu.....	Campos.....	16	
13	D' En Pintat.....	Establiments.....	16	
14	D' avèllana gròssa.....	Son Mas de Génova.	16	
15	D' En Pòns.....	Inca.....	15	
16	Bassonerés llises.....	Lloseta.....	15	
17	Pintades bassones.....	Alaró.....	15	
18	D' En Blanquet.....	Son Termens.....	15	
19	Molles blanques.....	Binissalem.....	15	
20	D' En Lleñòt.....	Pollènsa.....	15	
21	D' En Bollòt.....	Can Fortesa.....	15	
22	D' En Pòta.....	Buñola.....	15	
23	D' En Poteta.....	Calviá.....	15	
24	D' En Porreres.....	Son Berga.....	15	

25	Binissalameres.....	Binissalèm.....	15
26	Retxades.....	Vinagrella.....	15
27	Lleujaretes.....	Can Fortesa.....	15
28	Tayatonés.....	Manacòr.....	15
29	De Firella.....	Felanitx.....	15
30	De Son Trobat.....	Buñola.....	15
31	D' En Frau.....	Lloseta.....	14
32	De Rutló.....	Can Bartomeu, metge.	14
33	Bordes.....	Santa María.....	14
34	De Bolich.....	Campos.....	14
35	D' En Pere Batle.....	Felanitx.....	14
36	D' En Pou, medianes... Id.....	Id.....	14
37	D' En Pou, petites..... Id.....	Id.....	14
38	D' En Duet.....	Son Berga nou.....	14
39	Molles blanques andritxoles	Andraitx.....	14
40	D' En Lleñòt, casta grossa.	Pollènsa.....	14
41	D' En Blanch.....	Fornalutx.....	14
42	D' En Pou gròs.....	Lloseta.....	14
43	D' En Fórt.....	Son Xorch.....	14
44	Agrines.....	Campanet.....	14
45	D' En Trinxet.....	Son Espanòl.....	14
46	D' En Ròitx casta petita.	Santañy.....	14
47	De la Canaleta.....	Son Banús.....	14
48	D' En Riera.....	Randa.....	14
49	D' En Verro.....	Calonge.....	14
50	Llorensines.....	Santañy.....	14
51	D' En Fita, casta petita.	Sant Llorèns.....	14
52	De pinòl de melicotó....	Calviá.....	14
53	D' En Horrach.....	Consey.....	14
54	D' En Fita, fórtes.....	Establiments.....	13
55	D' En Ròitx, casta grossa.	Santañy.....	13
56	De la Canal.....	Esporles.....	13
57	Rosses.....	Algayda.....	13
58	Cosmènes.....	Son Llinás.....	13
59	D' En Gelat.....	Caymari.....	13
60	De Son Burguera.....	Felanitx.....	13
61	D' En Géro.....	Els Monjos.....	13
62	Negretes.....	Son Servera.....	13
63	De Capseta.....	Plá de na Tesa..	12
64	D' En Bord.....	Santa María.....	12
65	D' En Cánaves.....	San Marsal.....	12
66	De l' engañy.....	La Granja.....	12
67	D' En Puig.....	Calonge.....	12
68	D' En Fanaret.....	Artá, Jordana..	12
69	Boscanes.....	Campanet.....	12
70	Planes.....	Gayeta.....	12
71	Del Boll.....	Vinagrella.....	12
72	Morros de Bòu.....	Establiments....	11
73	Cresta de Gall.....	Son Quint.....	11
74	Gomeres.....	Son Porqué.....	11
75	D' En Pinaret.....	Randa.....	11
76	De Ramellet.....	Randa.....	11
77	De la Canal, llargues... Establiments... 11		
78	De Flòr vermeya.....	Manacòr.....	11
79	D' En Fita, molles fluxes..	Ervissa.....	11
80	De l' Hospitalet.....	Son Cortinèllo..	11
81	Pinòl de préscch, reixades	Manacòr.....	11

XEREMIADES.

Hem rebut amb una atenta dedicatòria un esemplá d' es *Apuntes sobre la aclimatacion del ATTACUS PERNYI, gusano de seda bivoltivo del roble, efectuada en Menorca.*

Donám moltíssimes gracies à n' es séu autó D. Francesch Cardona y Orfila Pre. per s' alenció qu' ha tengut amb nòltros; y es ben segú que tindrà molt qu' agrairli s' industria sedera, p' es séus trabays y per havè introduhit à Mahó aquest nou cuch s' ATTACUS PERNYI.

* * *

Es concèrt que diumenge passat varen doná en es Teatro de Felanitx, va aná de lo milló. ¡Què pagarian moltes capitals de provincia, que passen per il·lustrades, tení ets elements amb que conta aquesta vila de Mallorca per doná funcions tan excel·lents!

Allá s' hi reuniren algun professors de Ciutat y mitja dotzena d' aficionats que pòren passá per mèstres, y, còm sempre, deixaren la gent embabayada.

Per tots tengué sa lluhida concurrència mansbelletes y *bravos*; però els més merescuts varen essè per ses *nines* de Felanitx que contribuïren à qu' es concèrt fós tan notable.

Nòltros ignorants també mos entusiasmarem à la vista de tanta bellesa natural y artística, y encar' ara aplaudim.

Sa més complida enhorabòna à tots els qui contribuïren à tan escuhida funció.

* *

Hem vist ses figures de cèra que mòstran en es Mercat y es veurerlès val bé es sis cèntims que fan pagá encara qu' à Mallorca n' hem vistes de millós y en colleccions més completes.

Nòltros troham que n' lloch de mostrá: de relleu y en tamañy natural tota casta de malfets y atrocitats, que son repugnants à la vista de persones de bones costums, y que despèrtan passions admirables à ses que les tenen dolentes, lo qual es un mal; s' haurian solament de posá de manifest ses escenes d' humanitat y bons sentiments còm per exemple sa de sa monja de caritat. Així es públich hey goñaria y aquestes colleccions serian de més profit y efecte.

Dexemnos de cuentos: es delictes fan mal à la vista y à s' ànima, tant vists à n' es Teatro còm en figures de cèra.

No aplaudim tal casta de modelos.

* *

Mos han dit qu' à cèrta part de diná Ciutat se mòstran còses que no s' haurian de mostrá.

Seria convenient qu' heu sabés qui heu ha de sèbre.

* *

Una dòna comprá un còssi à n' es Mercat, molt gròs, per deu reals, diguent qu' anirian à cercarló y que li enviaria es doblés, pues hey havia confiansa amb sa venedora y sa compradora.

Amb axò hey va havè un bergantellet de devés tretze anys qu' heu sentí y se prestá à du es còssi fins à ca sa compradora. Quant varen essè allá li doná un real de propina, y s' atlòt li digué que si volia que dugués es deu reals à sa venedora, qu' era padrina séua, que los hi donás.

Aquella dòna el cregué; li doná es deu reals y no torná pensá pús amb s' atlòt. Ara vé lo bò.

Aquesta dona, s'altre dia, passá p'es Mercat y sa qui li havia venut es còssi li digué que ley pagás; però ella s'escusá diguent qu'havia donats es doblés a n'es séu nèt, ó sia, à aquell atlotet que se prestá à durlí es còssi.

Sa venedora li digué que lo tenia cap nèt, y que no havia vists es doblés. ni conexia per més señes aquell atlot.

Aquella burlada dona no tengué altre remey que posá má à butxaca y satisfé aquest deú reals.

¡Ydò! veés si n' saben aquests atlotets d'aná à peu!

¡Alèrta que per Ciutat hey ha gent qu' ha après molt de poch ensá!

**

A n'aquests atlots que tiran pedres sense mirá si rompen cap vidre, ni cap fanal, ni es cap à qualcú que no n' es rès, hò seria que los donassen una llistoneta à n'aquella *escòla* de devés sa Porta Pintada per veure si els aguarían.

Entre pedres d'ets atlots y mossegades de cans, prest no podrèm aná segús per dins Ciutat.

**

Fa poch dies que succelí un cas, que per lo raro y original, pareix un cuento, però es ben vè.

Escoltauló:

Una señoa tenia sa manía, ó es gust, d'emblancá sovint ses parets de ca-séua y al mateix temps ses galtes y front de sa séua cara.

(Bòno: fins aquí no té rès d'estrany; n'hi ha moltes avuy en dia que fan dos doblés de lo mateix.)

Dos mossos de fusté posavan unes vidrieres, aquest dia, à ca sa señoa.

(Ben fét.)

Una criadeta foravilera d'uns catorze añs comensava es servici es mateix dia en aquella casa è ignorava per complet que ses señoas tenguessen conta corrent amb sos polvos.

Ara vé lo hò.

Quant sa señoa sortí des séu *retrete*, pareixia que venia de séndra tres corteres de farina, tanta era sa pols que duya per sa cara.

(Segons informes, devia have pégat amb sa corda gròssa.)

Quant sa criadeta se girá à sa señoa, per saludarla, y la va veure tant polsosa, s'acostá à ella amb un mocadó blanch, y li va dí:

—¿Y ahont es anada, señoa, que du sa cara plena de pols? S'esper un poch y l'espolsaré.

(La còsa anava revestida de candidès per part de sa criada.)

Però no bastá perqu' es desenlós de aquest saynete no produhís una música de riayes, à la qual tots prengueren part ménos sa señoa.

Era molt natural.

COVERBOS.

Un Retgidó de s'Ajuntament de Palma parlava à sa Comissió d'òbres à favor d'un'òbra qu'havia de fé un amich séu, quant s'estavan examinant es plans.

—No es pòden aprová, (va dí s'arquitecto,) perque son incomplets. Hey falta s'escala de midés.

—¿Escala? (digué totduna es Retgidó) Ell no n'ha de fé cap; ¡còm l'ha de trobá en es plá!

—Es s'escala de pams, (digué s'arquitecto.)

—Ni de pams, ni de fusta, ni de pedra. Li dich que no vòl fé cap escala.

**

Dos sorts se trobaren devés ses Quatre Campanes y armaren sa siguent conversa:

—Bònes tardes, Tomeu.

—¡Foy! des Cementèri. M'he entretingut més de dues hores lletgint ses *suscriccions* de varios *pantaleons*.

—Jò, de cohí aquests espárrechs, perque, fiyet, à dins Ciutat estàn molt cas es *correctibles*, y es qui vòl menjá un poch *rigulá* ha de pagá sa *sacristia*.

—Ja ley vaitx dí à sa dona que no m'estava bé aquesta camia; però, ella se pensa essè un *non sepulcre*, y jò tench de callá...

—Ell encara no ha acabat de ploure.

—No, que fris. Adiós, Tòni.

—Igualment. Vés alèrta à tropessá amb so camí de ferro des *trench*.

—T'hi haguesse posat un papé d'estrassa amb aygo fresca....

—Sí, gracias. Adios, Tomeu.

—Bòno; ja ley diré...

**

Dins una diligència viatjava un frare que demanava llimosna, y un jove companero de viatge li digué:

—Pare: jò m'pensava que vostès, es freres mendicants, no porían aná en diligència.

—Fiyet, (li respongué es frare,) jò no vaitx; jò vench.

**

Entra un à dins una Potecaría y diu:

—*Bòn dia tenga*, me *voleu* da aquesta recepta y llavò me *dirás* que val.

Tres tractaments. Axí no se podían queixá.

(Històrich.)

CRIDA.

Se recorda y novament s'adverteix à tots als qu'sòlen enviá escrits, anuncis, diaris ó altres comunicacions à n'aquest setmanari de L'IGNORANCIA; que, ja perque arripien d'hòra, ja perque puga contestarlós ó etsaminarlós sa direcció des periòdich, deuen havé de dirijirlós à s'Administració, Cadena de Cort, n.º 11.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—¿Còm es que còm mes va ménos m'estimes?

SEMBLANSES.—1. En que ténen cabás.
2. En que ténen oreyes.
3. En que té trònes.
4. En que té úmbre.

LOGOGRIFICH.—Sabatè-Bates-Bast-Bèt-As-S.

XARADA.....—Ca-pell.

PREGUNTES.....—1. Tocá en terra.

2. Sa coua qu'es un meló.

3. Contá ses estrelles.

CAVILACIÓ.....—Gelabert.

FUGA.....—Qui mal no fa mal no pensa.

ENDEVINAYA.....—Un libre.

GEROGLIFICH.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla una serp à un carril?
2. ¿Y un barco carregat de ví à una sabateria?
3. ¿Y un fusté grossé à un nin petit?
4. ¿Y L'IGNORANCIA pe ses viles à una Societat?

MESTRE GRINOS.

QUADRAT DE PARAULES.

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Ompli aquests picls amb lletres que lletgides horizontal y verticalment, digan: sa 1.ª retxa, un metal; sa 2.ª, un defecte; sa 3.ª, cèrts animals de ploma; y sa 4.ª, un riu d'Europa.

UN BUÑOL FRANCÉS.

XARADA.

Ma primera es una còsa
Que tothòm qu'es viu en té;
Prima y tercera ha mesté
Tot escrit, y no hey fa nòsa;
Y qui no té ha tengut
De segú tèrcia y segona;
Es tot no fa gayre estona
Qu' à veurermós ha vengut.

METIRROTXINI.

CAVILACIÓ.

GALL NOVIAL

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.
ECSEMÉ.

ENDEVINAYA.

Tench amb s'hòm tal finura
Y li profés tal amó
Que quant viu li don dulsura
Y quant mòrt li fas claró.

MESTRE GRINOS.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)